

Bài văn NLXH | Đừng cố chấp theo đuổi đam mê

BÀI LÀM

Trong vòng quay hữu hạn của cuộc đời mỗi người, ai ai cũng muốn theo đuổi, sống trọn vẹn với đam mê của mình. Vậy chỉ cần theo đuổi đam mê thì thành công sẽ tìm đến ta sao? Cuộc sống là vô hạn song cuộc đời của mỗi người là hữu hạn, sự khắc nghiệt của xã hội đôi lúc không cho phép ta được tự do, thoải mái theo đuổi đam mê của mình. Nhà đầu tư nổi tiếng Mark Cuban từng nói: “Có những đam mê chỉ nên dừng lại ở sở thích, một người chỉ thành công khi biết khai thác thế mạnh của mình. Đừng cố chấp theo đuổi đam mê” Dù đam mê là chìa khóa quan trọng mở ra cánh cửa thành công nhưng đừng cố chấp theo đuổi đam mê của bạn.

Đam mê là tên gọi khác của ước mơ, hoài bão. Đam mê được xây dựng dựa trên niềm yêu thích, mong muốn tìm tòi, khám phá, học hỏi, trao đổi... ở một lĩnh vực nào đó của con người. Đam mê thể hiện khao khát của con người, chẳng hạn như có người muốn trở thành ca sĩ, có người lại muốn mang giọng nói của mình truyền cảm hứng cho người khác qua nghệ thuật lồng tiếng hay là những người thích vũ trụ, những vì sao kì vĩ, ảo diệu thông qua thiên văn học... Đam mê là “cái gốc”, là động lực của ước mơ. Chính đam mê sẽ thúc giục mỗi người theo đuổi ước mơ của chính mình. Đam mê còn thể hiện một phần cá tính, con người, là màu sắc riêng biệt tạo nên giá trị của mỗi con người. Chính đó, con người thường dốc hết thời gian, sức trẻ, cơ hội... để theo đuổi đam mê của mình, dần dần đam mê trở thành cái đích ở cuối chặng đường cuộc đời của mỗi người.

Như thế sẽ ra sao nếu ta dành toàn bộ thời gian, sức trẻ, nỗ lực... của chính mình chỉ để theo đuổi đam mê? Ta nắm chắc bao nhiêu phần trăm rằng ta sẽ thành công? Ta sẽ thỏa mãn khi đã thực hiện xong đam mê sao? cuộc đời hữu hạn sẽ cho ta cơ hội làm lại nếu thất bại không? Theo đuổi đam mê là một hành trình dài, hành trình ấy có thể kéo dài cả đời hay thậm chí là hơn thế nữa, có những vị thi sĩ cống hiến cả đời mình cho văn chương nhưng đến sau khi chết thì mới được rạng danh như nhà thơ Franz Kafka. Ngày nay trong giới ai cũng biết Kafka là một trong những nhân vật có tầm ảnh hưởng lớn trong văn học thế kỉ XX, thậm chí có người đã gọi thế kỉ XX là “thế kỉ của Kafka”, nhưng lúc nhà văn còn sống, ông gần như là một nhân vật vô danh không được ai để ý. Chính vì vậy, dù theo đuổi đam mê nhưng ta vẫn phải đặt đam mê vào trong bối cảnh của chính mình, đam mê phải phù hợp với khả năng, giới hạn của

bản thân mỗi người. Không thể cứ ôm đam mê để rồi đánh mất cuộc sống hiện tại, bỏ lỡ nhiều điều, ảnh hưởng đến ta và cả những người xung quanh ta. Bởi lẽ ta không chỉ sống cho riêng mình, ta phải sống có ích cho xã hội, bồi đắp công ơn sinh thành nuôi dưỡng của cha mẹ và không thể mãi phí hoài thời gian với những đam mê viễn vông, hoàn toàn không phù hợp với ta.

Như Mark Cuban, ông từng mong muốn trở thành một vận động viên bóng chày nhưng vì tốc độ ném (70km/h) thua xa các tuyển thủ chuyên nghiệp khác (90km/h), nên đành lùi bước chấp nhận thất bại. Có nhiều người đánh giá ông rằng là người nhụt chí, không kiên quyết theo đuổi đam mê đến cùng nhưng có thực vậy không? Nếu khi ấy ông lựa chọn tiếp tục theo đuổi đam mê thì ông sẽ trở thành vận động viên bóng chày nổi tiếng sao? Song thử hỏi, như bây giờ, khi đã lựa chọn một niềm đam mê khác và thành công, đây là một sự lựa chọn sai sao? Không phải như vậy, như ta biết, vào thời xưa, khi các tướng lĩnh đánh giặc đều biết tiến - thủ rõ ràng, nếu yếu thế mà vẫn can trường xông pha thì chắc chắn sẽ nhận phần thua. Những gì ta cần không phải mù quáng theo đuổi đam mê mà ta cần sáng suốt lựa chọn ở “những ngã tư đường”, cuộc đời mỗi người sẽ vì chính những sự lựa chọn ấy mà thay đổi tốt lên hoặc xấu đi. Giống như một nhóm nhạc nổi tiếng gồm bốn người, họ nói đã nỗ lực tập luyện vất vả suốt mấy năm dưới căn hầm cũ nát với đam mê cháy bỏng và họ đã thành công, nhưng nhóm nhạc chỉ có bốn người trong khi có tới hàng ngàn người đã nỗ lực tập luyện ngày đêm. Vậy “cố chấp theo đuổi đam mê” là đúng hay sai?

Đam mê nếu được xây dựng trên những mộng tưởng viễn vông, huyền ảo thì sẽ khiến con người nhận về rất nhiều đau khổ, mệt mỏi. Trong quá trình theo đuổi đam mê ấy, ta gặp nhiều thử thách, nhiều “cánh cửa”, nhiều thất bại, ... để rồi sau ngần ấy năm tuổi trẻ, ta mang trên mình những vết thương hở, dùng ý chí, quyết tâm theo đuổi đam mê để mở từng cánh cửa. Khi lựa chọn theo đuổi đam mê đồng nghĩa với việc ta đã yêu thích, đã đồng bộ đam mê với khả năng của ta, vậy sẽ như thế nào nếu trên con đường ấy tằm tối, chỉ toàn đau thương, không thấy được đích đến. Thừa nhận rằng có “áp lực mới tạo nên kim cương” nhưng cuộc đời mỗi người là hữu hạn, mỗi người sống thêm một ngày chính là ít đi một ngày, nếu sống mà mãi chạy theo những khó khăn, tổn thương, phí hoài tổn thương thì “đừng cố chấp theo đuổi đam mê của bạn”. Bởi lẽ trên con đường theo đuổi đam mê, khi ta nhận ra khả năng của ta, nhìn thấy những vết thương, những đam mê viễn vông còn phí phạm tiền bạc, công sức của nhiều người quanh ta, vậy tại sao ta không dừng cảm lựa chọn từ bỏ đam mê để bắt đầu bước trên con đường mới, con đường ấy có lẽ sẽ không có niềm đam mê cháy bỏng thuở ban đầu nhưng hoàn toàn phù hợp với hoàn cảnh, khả năng, yêu cầu thì tại sao ta lại không từ từ xây dựng đam mê trên con đường ấy? Nếu quá mệt mỏi, sợ hãi, bạn không cần gồng mình theo đuổi đam mê, đôi khi sự buông bỏ cũng cần rất nhiều

dũng cảm, ý chí. Nếu lựa chọn bắt đầu lại từ đầu, bạn có thể lãng phí khoảng thời gian tuổi trẻ của mình, nhưng chẳng phải tuổi trẻ là để trải nghiệm, để điên cuồng sao. Sau này khi đã thành công, quay đầu nhìn lại, bạn sẽ thấy một bản thân đã từng mạnh mẽ, kiên cường theo đuổi đam mê như thế, dù có lựa chọn từ bỏ đam mê thì bạn cũng đã tự khám phá đam mê mới từ trong chính mình, thành công của bạn chỉ thay đổi từ đam mê ban đầu thành đam mê đến sau mà thôi. Thật may mắn nếu bạn có thể đạt được đam mê thuở đầu, nhưng nếu khó khăn quá thì đừng cố chấp theo đuổi đam mê của bạn, đừng phí hoài những cảnh đẹp trên những chặng đường khác.

Tuy vậy vẫn tồn tại những cá thể chạy theo đam mê viển vông, không phù hợp để rồi dần dần chết chìm trong chính đam mê của mình. Chính đó gây nên nhiều tệ nạn trong xã hội hơn, chính đó ta cần tuyên truyền, động viên những cá thể ấy học cách buông bỏ bởi lẽ trong cuộc sống có rất nhiều việc ta sẽ không làm được, chẳng phải vì ta không đủ kiên trì, chỉ là ta phù hợp với một lĩnh vực khác. Đừng cố trở thành họa sĩ chỉ vì thích vẽ tranh, vì họa sĩ cần khả năng cảm và một đôi tay nghệ thuật. Niềm yêu thích phải phù hợp với khả năng của chính mình. Nhưng điều đó không đồng nghĩa với việc bạn sống không có mục tiêu, không có đam mê, ước mơ, hoài bão. Điều quan trọng nhất là ước mơ, đam mê đó cần phải xuất phát từ khả năng của bạn, tránh sự viển vông, mộng tưởng.

Trên con đường theo đuổi đam mê của chính mình, tôi nhận thấy rất nhiều chông gai, thử thách nhưng tôi sẽ không ngừng nỗ lực mở thật nhiều cánh cửa, học hỏi thật nhiều để biết đâu mới thực sự là đam mê chân chính phù hợp với mình.

Vì cuộc đời mỗi người là hữu hạn nên thật mong ta sẽ như đoá hướng dương hướng về mặt trời, dù chạy theo đam mê của mình vẫn tỏa hương, được là chính mình, được sống, được tận hưởng, được theo đuổi niềm đam mê cháy bỏng. Chẳng ai muốn quay đầu, bắt đầu lại nhưng nếu quá khó khăn đừng ngại cho ta cơ hội để có thể hiểu mình hơn.

Bài viết gốc: <https://chuyentauvanhoc.edu.vn/bai-van-nlxx-dung-co-chap-theo-duoi-dam-me>